

τόγκα

τόγκα, η, ουσ. [<ισπαν. tonga (= κουκούλα)], το χρέος·

- αφήνω τόγκα, βλ. φρ. *βάζω τόγκα*·

- *βάζω τόγκα*, αφήνω σε κάποιον χρέος με σκοπό να μην το πληρώσω: «πρόσεχε τον τάδε, γιατί έβαλε τόγκα σ' όλα τα μαγαζιά της αγοράς»·

- *μ' άφησε τόγκα*, βλ. φρ. *μου 'βαλε τόγκα*·

- *μου 'βαλε τόγκα*, μου άφησε χρέος που υποπτεύομαι πως δε θα μου το πληρώσει: «ήρθε με την παρέα του, έφαγε, ήπιε και στο τέλος μου 'βαλε τόγκα το λογαριασμό».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας